

«ظلمی سیاست» ۽ دور ۽ مردم تاکی زور؛ رسانه، وسلیه دارین ارتجاع ۽ مزاحمت ۽ نه-ممکنین چیز

10 مرداد 1405

آئی مهتاں که نویسگ ۽ گوشگ ۽ رد ۽ «دېک آن وتی ته ۽ بند اتگ انت»، محمد حاجی نیا ۽ «نقد اقتصاد سیاسی» ۽ ویب سائیت ۽ چه یک دراجین مقالے ۽ ایرانی روچانی گیشترین مناقشه آمیزین پرسانی نیمگ ۽ شتگ انت: چرا پهلوی محوری سلطنت طلبی چش برز بیت ۽ چپ چش حاشیگ ۽ کپتگ، ۽ رسانه چه اے میان ۽ چه کنت ۽ چه نه کنت؟

«هرچی رسانه ۽ گناه انت» ۽ سادگی داتگیں روایات ۽ تکرار ۽ جاه ۽، حاجی نیا اے وسلیه محوریں گشگ ۽ چیلنج کنت: آئی باور ۽ رد ۽، دارایی، سیاسی ۽ ایدئولوژیکیں گرانین بدلکاریانی «رسانهیی تبلیغات» ۽ کمی کنگ، واقعیت ۽ سرپدی ۽ نه-ممکن ۽ کاریگران مؤثرین مداخلت ۽ ممنوع کنت. آئی یات آر ایت که سلطنت طلب ۽ «عظمت طلبین» ناسیونالیست سالانت که تربیون دار انت ۽ «مجازی واقعیت ۽ تها رجزخوانی» آئی ۽ واسته نوکیں چیزه نه انت، بلے برگر تان روچ ۽ روچ ۽ اے کساس ۽ جست ۽ رس ۽ سطح ۽ سر نه بیتگ ات انت؛ چه ہمیشی ۽، رسانه بامردین شرط انت، نه که تامه سبب.

مقال ۽ دلیل ۽ دل ۽، سیاست ۽ یک سرپدی ۽ نقد پاد انت که زور ۽ «وسلیه ۽ تکنیک ۽ دارگ» ۽ لُج کنت: آ زورآور انت چیا که آ رسانه، تکنیک ۽ دستگاه دار انت؛ ما بے زور این چیا که ما اے وسلیه ۽ نه دارین. حاجی نیا پیش دار ایت که اے منطق یک زمانے دو کار کنت: یک نیمگے مردمانی گروه ۽ حاکم طبقه ۽ جتا جتاپین فراکشنانی بمرابرداری ۽ چانه زنی ۽ نیمگ ۽ روان کنت، ۽ دومی نیمگے، زور ۽ ابژکتیو شکاف (وسلیه ۽ دستگینگ) ۽ «بے زوری» ۽ اندرونی احساس ۽ بدل کنگ ۽، استیصال ۽ طبعی ۽ بدل ۽ نه-ممکن پیش دار ایت.

آ چه اتین بالیبار، آلتوسر ۽ دیگران قرض دارگ ۽، حاکم طبقه ۽ کلیدی کاروایی ۽ «مردمانی ترس ۽ مردمانی ترس ۽ بدل کنگ» صورت بندی کنت: چه قهر ۽ پچگ ۽، تان سرکوب ۽ زور ۽ پیش دارگ ۽، تان عریانیین ظلمی کاروایی ۽ جریان ۽، همه اے کار ۽ کن انت که مردم هیچ مؤثرین وسلیه ۽ دست ۽ نه دار انت ۽ چه ہمیشی ۽ «آئی ۽ دست ۽ هیچ کاره نه بیت». چه اے حالتان، «وسلیه دارین» ارتجاع که ہنتاں حکومت نه گپتگ، چه ہما ارتجاع ۽ بدل ۽ پاد ۽ که حکومت ۽ دست ۽ انت، ہما زمین ۽ سر ۽ بازی کنت که پیش از پیش چه مردمانی دست ۽ پچگ بیتگ: جمعی زور ۽ زمین.

حاجی نیا چه اے وسلیه محوریں چارچوب ۽ مقابلہ ۽، دو نمونه سیاسی پراتیک ۽ کیفی تمایز ۽ سر ۽ زور دنت: مسلطین طبقه ۽ پراتیک که «دولت مشین»، ایدئولوژیکیں دستگاه ۽ عادت ۽ سر ۽ ٹگل ات ۽ وتی زور ۽ بازتولید ۽ واسته شریں خیالاتانی ہم لوٹ ۽ نه دار؛ ۽ زیردستیں طبقاتی پراتیک که بگر «وتی دست»، «خیالات» ۽ «دلیل ۽ زور» ۽ دگہ سلاہے نه دار انت ۽ مجبور انت وتی سلاح ۽ مفاہیم ۽ جنگ ۽ جریان ۽ پیدا ۽ درست بکنت. اے افق ۽، شریں تئوری ۽ دقیقین سیاسی خط، روشن فکری ۽ نازکیے نه انت بلکیں ربایی بخشین تنظیم دئی ۽ ہر ہر ۽ بامردین شرط انت.

نویسنده گپتار ۲ پد چه لنین ۲ گرامشی ۲، رسانه ۲ جایگ ۲ سازمان ۲ تئوری ۲ نسبت ۲ بازتعریف کنت: روزنامه (۲ عام طور ۲ رسانه) چه لنین ۲ واسته مهیمین عام افکار ۲ جلب ۲ واسته «تبلیغات ۲ وسلیه» نه انت، بلکه «دسته جمعی سازمانده» انت که «جنگ ۲ انگارا» گرد کنت ۲ «یکی بر» ۲ بدل کنت؛ رسانه بما ریسمان ۲ رنگ ۲ که سیاسی سازمان ۲ مزین بنجاه ۲ جوړ کنگ ۲ یک مشخصی نظری خط ۲ گرد ۲ ممکن کنت. گرامشی ہم بژمونی ۲ مفهوم ۲ «موضعی جنگ» ۲ پیش دار ایت که فرہنگی بژمونی بنیادی طور ۲ سیاسی انت ۲ بے سازمان دئی ۲ یک منسجمین خط ۲ دل ۲ چه «فکری ۲ اخلاقی رفرم» ۲، حاصل نه بیت؛ بلے، اے اشاعتی کار تنها چه یک چینلے یا یک شکلی ۲ بوت نه کنت.

چه اے بحث ۲ دل ۲، مقاله ۲ کلیدی گزاره پاد آیک: «چی» ۲ تقدم «چکاس» ۲ سر ۲، جهت گیری ۲ سیاسی خط ۲ تقدم وسلیه ۲ سازمان ۲ سر ۲. حاجی نیا چه «چه باید کرد؟» ۲ آلتوسری خوانش ۲ ارجاع ۲ پیش دار ایت اگر پرس ۲ اے رنگ ۲ صورت بندی بکین که «طبقاتی جنگ ۲ جهت گیری ۲ سازمان دئی ۲ گمک ۲ واسته چه باید کنگ بیت؟»، گڈا روشن بیت که پارٹی، رسانه ۲ وسلیه باید سیاسی خط ۲ بنیاد ۲ سر ۲ جوړ ببت، نه که برعکس؛ باز پیشرفتین وسلیه، بے شریں جهت گیری ۲، تنها شکست ۲ واسته تزیں واسطے انت.

جم بندی ۲ ته ۲، مقاله «ظلمی سیاست» ۲ استیصال ۲ دارایی ۲ افقانی مہندسی ۲ پیوند ۲ سرپد بیت: بازیں قہر، قہر ۲ پیش دارگ یا پچگ، باندات ۲ افق ۲ بریدگ ۲ «حداقلی خواستار» چه «حداکری برنامه» ۲ گسست، ہم اے نتیجہ ۲ واسته کار کن انت که مزاحمت نه-ممکن انت، ۲ انتخاب وسلیه دارین ارتجاع ۲ دو قطب ۲ نیمگ ۲ مچ انت. حاجی نیا چه گاستون باشلار ۲ ارجاع ۲، بلافصلین داتگیں چیز ۲ خامین «فکت» آن شاہد نه بلکه «مجرم» گوشیت ۲ یات آر ایت که اے دمکاں مزاحمت ۲ ممکنین چیزانی دیستگ، بے تئوری ۲ طبقاتی جنگ ۲ تریخ ۲ دست گیچینگ ۲ ممکن نه انت.

متن ۲ انجام بندی چه کارل لیکنشت ۲ نامدارین یادداشت ۲ ارجاع ۲، «ہماہنگ ۲ خلاف»، اے سر ۲ زور دنت که چپ ۲ واسته، «دوئیں شو ۲ کشتار ۲ دو سال ۲ نسل کشی» ۲ میان ۲، تنها اخلاقی ۲ سیاسی طور ۲ قابل دفاعین بدل، مزاحمت انت؛ مزاحمتے که اگر دوئیں ارتجاع ۲ یکی ۲ پشت پناہ گرتگ ۲ توجیہ ۲ نیمگ ۲ لچ ببت، پدریچانی نسل آن چه «جنگ ۲ زبان ۲ مزاحمت ۲ کلام» ۲ بی بہرہ کنت که چه یک قرن ۲ گیشیں جنگ ۲ خون ۲، مشروطہ ۲ ۵۷ تاں روچ ۲ روچ ۲ نبشته بیتگ. اے متن ۲ افق ۲، نه شکست مقدر انت ۲ نه پیروزی ضمانت داتگ؛ ہما چے که گریزنابل انت، ہما سیاسی خط ۲ گرد ۲ مردمانی زور ۲ سازمان دئی ۲ ضرورت انت که مزاحمت ۲ ممکنین چیزاں چه «ظلمی سیاست» ۲ دیلانی چیر ۲ درکشیت.

اگر اے گزارش شما را برانگیزاننده یا مسئلہ ساز بود، پیشنهاد می شود برای درک کامل استدلال ها، ارجاعات نظری و ظرایف زبانی، متن کامل مقاله «رسانہ»، «سیاست» قساوت و (نا) ممکن های مقاومت اثر محمد حاجی نیا را در وبسایت «نقد اقتصاد سیاسی» مطالعه کنید.